

Szerkesztőség:

Fő-utca 30. szám.

Ide intézendő a lap szellemi részére vonatkozó minden közlemény.

Bérmendetlen küldemény nem fogadtatik el.

Kézirat vissza nem adatik.

SOMOGYI ELLENŐR

KÖZÉRDEKŰ és TÁRSADALMI LAP.

MEGJELEN MINDEN HÉTEN EGYSZER, SZERDÁN.

Szerkesztő: Németh Zoltán.

Kiadóhivatal:

Kaposvárott „Berzsenyi Dániel könyvnyomda,” hová az előfizetési, hirdetési s egyéb pénzek, ugy a felszólalások intézendők.

Előfizetési árak:

Egész évre 6 korona.
Fél évre 3 korona
1/4 évre . . . 1 korona 50. fillér

Nyilttér petitsora: 20 fillér

Kossuth Lajos halálának évfordulóján.

Egy éve annak, márczius 20-án, hogy a nagy hontalan, a legendaszerű alak turini magányában kiadta nagy lelkét, megáldva és megsiratva nemzetétől, jobblétre szenderült.

Halóporát az egész nemzet kikisérte a sirhoz. A siron túl él a nagy és dicső és a siron túl hű hozzá nemzete. Tiszta fényben tündöklök neve immár Magyarország egén, s lelke a magyarok szívében osztatlan dicsőséggel él és uralkodik.

Egy év mult el azóta. Oh mily fájdalmas és szomorú évforduló!

Drága hamvai ott nyugosznak a kerepesi-uti temetőben, de a nagy szelleme ébren örködik felettünk, nehogy a reánk hagyott — a világ minden kincsei értékét ezerszer felülmuló — örökségét örült együgyűségünkben elpazaroljuk.

Boruljunk le e napon szent sirja előtt, hullassuk rá könyeinket, buzgó imát rebegjen ajkunk elvesztett szellemóriásunk lelki tüvéért.

Oh, hisz ő atyánk volt, legjobb atyánk, önzetlen odaadással munkálkodott boldogságunkon, szeretettel aggódott jövőnk felett, minden tette, gondolata, szíve dobbanása csak érettünk történt és így halhatatlan em-

lékét hiven megőrizve és ápolva, csak saját dicsőségünket emeljük.

Hejh, nem üzen már többé Kossuth Lajos! De azért él még a Kossuth-nóta, s nincs erő, hatalom, mely kitépje, kitörölje szívünkéből. Olthatatlan lánggal ég bennünk Kossuth emléke iránti tisztelet, kegyelet és ragaszkodás.

És e napon miért ne sirnánk újból? Azt megtilthatják, hogy tenni merészeljünk, azt megakadályozhatják, hogy beszéljünk, de hogy érezzünk, zokogjunk, azt még nem tilthatja senki!

Zokogjunk, sirjatok honfiak! Kossuth Lajos halálának az arcotokról lepergő könyek hű tolmácsai a tiszta erkölcsű magyar nép igaz lelkében támadt és örök időkre bevésődött őszinte bánatnak a pótolhatatlan veszteség felett.

És a fájdalom könyei, melylyel e nagy szellemnek adózunk soha méltóbbat nem illethetett.

Márczius 20-ika örökké gyásznapija marad a magyarnak. A nemzet történetébe e nap mindenkor mint a legnagyobb veszteség lesz bejegyezve.

És e napon jusson eszünkbe ama magasztos tan, melyet Kossuth Lajos hirdetett, s ne akadjon e napon senki, ki e tanokat becsümelni vagy kicsinyelni merészelne.

A világ megváltóját, ki a szeretet tanát hirdette, saját honfitársai gyalázták meg és árulták el idegen hatalomnak; de ő megbocsátott nekik: mert megsajnálta tudatlansá-

gukat. Honfitársaid között is találkozunk — szerencsére csak alig egynehányan — kik meggyalázni és elárulni szeretnének; de ez nekik sikerülni nem fog: mert a magyar nép ébren van és folyton virraszt szepítelen emléked felett!

Karcfalvi.

— A kaposvári lóvásárbizottság megkeresése folytán a városhatósága kérelmet bocsátott ki, melyben a közönséget arra kéri, hogy a vidékről érkező vendégeknek szíveskedjék szállást adni ingyen, avagy legalább mérsékelt áron. Ezáltal az czéloztatik, hogy a lóvásárok, melyekből a városnak mindenestre haszna van, a vidéki közönség részéről minél látogatottabbakká tétessenek s attól a szállásbéli hiány miatt az idegenek kedvüket ne veszítsék. A rendező bizottság és illetve a város-hatóságnak ezen intézkedését e helyütt is ajánljuk a t. városi közönség szíves pártolásába.

— Az iparosifjak képző és segélyező egyesületének kebelében alakított hivatalos jellegű betegsegélyző pénztár ügykezelését mult napokban vizsgálta meg az iparhatóság. A vizsgálat folyamán konstatáltatott, miszerint ezen pénztár kezelésében általános nagy rendetlenség, a törvény és rendeleteknek teljes figyelmen kívül hagyása van s a kellő szakszerűség egyáltalán hiányzik. A vezetőség és a tapasztalatok védelmére szolgál azonban azon körülmény, miszerint a pénztár csak a mult év derekán lépett életbe s így még kellő tájékozottsággal nem bír; kilátásba helyeztetett azonban, hogy a hiányok legrövidebb idő alatt orvosolva lesznek s Németh István az új elnök maga veszi kezébe az ügy pontos vezetését.

T Á R C Z A.

PETŐFI*)

— Irta: Benkő László. —

Ki nemzetednek büszkesége voltál,
Ki kard' s lanttal küzdöttél a honért,
Hová tűnöl el, hogy meg nem találunk?
Hol sajt szíved elárvult népedért?

Oh a te szíved, bármiként beszélnek,
Nem vérzik immár, mert elvérezett:
Hiába hívunk bánatos szavunkkal:
Hogy kezdj velünk az új évezredet!

Elnémult ajkad zúgó meyndörgése,
Melytől az ellen visszaretene,
Melynek igéit úgy lestük, mikéntha
Beszélne a magyarok istene!

Igen, te isten meyndörgése voltál,
Hogy felriaszd az eltiport magyart,
Hogy szolgálanczát szerte-széjjel tépje
S legyen szabad, míg földi napja tart!

Te öntél lelket küzdő nemzetedbe,
Mely győzve harcolt bérczi sziklakönt,
S ha vész felhője tornyosult az égen,
Te élcsztéd a szunnyadó reményt! —

De jobb is volt tán, hogy a sír fedett el,
Hogy nemzetednek gyásznapiját ne lásd,
Mert mit tett volna lázongó szíved, ha
Megérte volna a nemzet — pusztulást?! —

Nyugodj, dicső, jeletlen sírod mélyén
S álmodd meg azt az égve várt napot:
Middn hazád lelenczolt nemzedékét
Apálhoz méltónak mondhatod!!

*) A gymn. ifjuság márczius 15-iki ünnepélyén szavalta a szerző, ki a főgym. VIII. oszt. tanulója.

Az ő csókja.

St. Gizella után szabadon átdolgozta:
GAÁL DÉNES.

Ész bontó tömeg! Egy vig lármás sereg! Szikrázó negédes tréfás szavak. Röpke élczek kicserélése között mulattak — vagy unatkoztak.

Az a szöke fiatal férfiú, ki a terem egyik sarkában az álarczosok seregét bámulta, egyikben sem érezte magát a fönnemlitett állapotban. Hogy azonban mulatott azt igazolták, azok a csudálattal teljes kék szemek, a melyek ma először gyönyörködtek egy álarczos bál eleményein. És még is — egy kissé unatkozott! De honnan jött ez? Nem volt ő még ily vig lármás tömegben, egy farsangi szeszélyes mulatságban? Bódító zene-hangok tölték el a széles, és magas a tündéri fényvel sugárzó termet, hizelegve a jelenlévők szíveiknek, csalogatva az élvezetek édes mámorába. Álarczal fődött nők, mint élő talányok, hullámoztak föl és alá, villamos fényt lövelt néhány gyönyörű szempár a bárszony álarcz alatt, bódító vagy gunyosan hallattak a szavak, a melyekkel megszólították a férfiakat. Csak Hugó mellett mentek el közönyösen, anélkül hogy megszólították volna unalomteljes magányában.

Pedig mi mindent várt ő ezen estétől! Nem kevesebbet, mint egy szabályos kalandot, a melyre már hosszú idő óta vágyott volt! Egy oly igazi kedves kalandot, a melynek titokzatos kedvességéről baráti körbe dicsekedve beszélhetett. És most? Egyedül elhagyatva állt az álarczos tömegben! Levertsége perczről perczre nőtt, és megfoghatatlan féltékenysége hátrálta, hogy saját énjével kezdjen egy álarczos tréfát, önmagával elégedetlenül, pödörgette szöke bajuszának hegyeit, a melyre máskor büszke volt, bámult a farsangi képnek tarka színvegyületébe.

Az idő óra-negyedenként mult az unalmas bámulatba. Már már föladata azt a reményt, hogy valamely nehezen várt kalandban részesüljön.

Már helyét elhagyni készült, a mikor egy kedves kis álarczos nő fekete jelmezbe öltözve eléje állt. Hugó meglepetve összeresztent. Okos csintalan szemekkel a melyek minden kigondolható csint tartalmaztak, nézett föl a fiatal emberre. Hugó szíve nagyot dobbant, izgatottsága folyton nőtt.

Végre! végre! közeledett a nehezen várt kaland.

„Te unatkozol, amint látom.” mondá a nő egy kicsit gunyosan. „Oh te szegény, én sajnálalak! Jöjj velem, én majd szórakoztatni foglak!”

„Ön, ó pardon. Te akarsz? kérdé kétkedve Hugó. De a nő, minden felelet nélkül karjába akaszkozva magával vitte.

Természetesen hogy szórakoztatni akarlak én! Csak nincs az ellen kifogásod? De ha lenne is, nem törődöm véle. Itt mi uralkodunk. Büszke magatartással mutatott kezével saját magára. Ezután föl kacagott, mint egy vig kedélyű gyermek.

„En meghajlok előtted egész alázattal. Rendelkezz fölöttem szép kényurnó.” Egészen eltalálta a hangot, a melyen ezen feleletet tette, egész valójában bensőleg saját magával elégedetten örvendett. És oly mértékben fokozódott bátorsága, hogy azon kezét, mely az övében nyugodott, gyöngéden magához szoritotta.

„Lám már rabszolgámnak ajánlod magadat? No hát jó. én parancsolni fogok neked, te pedig engedelmesskedel. En megfoglak tanítani, hogy hogyan kell mulatni. Mert te tetszel nekem.”

Hugó a nőre tekintett. A fekete fátyol alatt mely az arcznak egy részét takarta, két gyönyörű fogsor mutatkozott. Egy gömbölyded ajak, egy kevés az alabastrom nyakból volt látható. Ez volt mind, amit föl fődözhetett. És mégis meg volt győződve, hogy a nőnek fiatal és kedvesnek kell lennie. Ezt

— **Kapotsfy Jenő** a kaposvári kerület országgyűlési képviselője legközelebb körlevelet intéz választóihoz, melyben a független és 48-as párt mostani válságáról ad felvilágosítást. A körlevélhez mellékeli egyszersmind az anyapárt kiáltványát is.

— **A harmadik gyógszertár ügyében** a gyógszertárak köreit az evégből egybehívott bizottság megállapította s a városi kérvényt is megszerkesztette; eszerint az ügy annyira előkészítve van, hogy a f. márczius hó folyamán tartandó képviselőtestületi közgyűlésen végleges eldöntés alá kerül.

H I R E K.

— **Kinevezés.** Dreven Lajos szegszárdi törvényszéki jegyző a kaposvári kir. törvényszékhez albróvá nevezetett ki.

— **Uj fővárosi lap** indult meg Budapesten. Címe: „Független Újság” politikai és gazdasági hetilap a magyar nép számára. Megjelen minden vasárnap. Szerkesztője és kiadója: Baross Károly. Flóizetési ára egész évre 2 frt, félévre 1 frt, 3 óra 50 kr. Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest Köztelek Üllői-ut 25.

— **Eljegyzés.** Hirsch Zsigmond marczali kereskedő eljegyezte Luszt Málvin kisasszonyt, Luszt Fülöp bátyaszeiki nagyvendéglős kedves leányát.

— **Az öngyilkos jelölt.** Zelenik Istvan fiatal asztalos legény és önkéntes tisztozó, ma délelőtt a „Bank”-ház udvarán egy forgópisztolyal mellbe lökte magát. Azonban az ijedségen és egy kis gyenge horzsoláson kívül más baja nem esett, mert a golyó a vastag ruhában levő tárgyakban megakadt. A bátor ifju mindazon által rémült sikolyal terült el az anya földön és a másvilági boldogságról beszélt megatottan az ott levőkhez, kik nem orvosi segítségét hozták a világ gyűlöli deszka művész urnak, hanem egy vödör friss vizet, melyet barátságosan a nyaka közé csöpögtettek. A kura hatása nagy volt. Behunyott szeméit kinyitotta és halkán kérde, hogy: Hol vagyok? Mire másodszor ismételte a kérdést arra már csak egy „rendőr” felelt. Haladunk a korrál!

— **Jubiläum.** Weissenthal Weisz Herman cs. kir. százados a 44-ik gyalogezredben, a hadkiegészítési parancsnokság vezetője, 15-én ünnepelte tényleges szolgálata és háboru éveinek 40 éves jubileumát, melyet az ezred tisztikara a honvédtisztikaral nagy ünnepségekkel ültmeg. Pénteken este, vacsora volt a „Korona” fogadó termében, melyet az ünnepelt adott tisztársai és tisztelőinek. Szombaton délelőtt pedig a tisztikar adott számára bankettet a katonai Casinó nagy termében. Ugy halljuk, hogy a jubiléum százados tisztársaitól, roko-

nai és ismerőseitől nagy meglepetésekben is részesült. A jubileumra a Pécssett állomásozó zászlóalj tisztikarából is számosan jöttek szerencsekívánataikat kifejezni, sőt az ezred zenekara is eljött Pécsről az ünnepelt megtisztelésére, Kristóf Tódor karnesterral élén, Ivinger ezredes meleg hangu átiratot intézett Kaposvárra az ünnepelthez, az ezred tisztikarához. A küldöttség és szerencsekívánók, számos tisztelője a százados urnak, szombaton délelőtt tisztelegtek nála. Ugy az estély mint a bankett a legjobban sikerült és számos felköszöntés fűszerezte azokat. Mi is gratulálunk a vitéz százados urnak jubileumához.

— **Márczius 15-ike Kaposvárott.** Petőfi ünnepét Kaposvárott csak a főgymnasium ifjusága tartotta meg szép számu, intelligens közönség jelenlétében. Az ünnepélyt az ifjuság a himnus elnekelésével nyitotta meg. Aztán Endrei Ákos tanár, a „Virág” önképzőkör elnöke nyitotta meg szép átgondolt beszéddel, melyben az ifjuságot haza szeretetre buzdította és a nap jelentőségéről emlékezett meg. Majd Pilczér Ignác VIII. oszt. tanuló a „Talpra magyar” szhvalta igaz lelkesedéssel. Utána Brandt József olvasott fel a márcziusi ifjuságról. Végre Benkő László VIII. oszt. tanuló ez alkalomra irt „Petőfi” című hangulatos balladáját szavalta el nagy hatással. Az ünnepély a „szózat” elnekelésével véget ért. Benkő szép költeményét tárcza rovatunkban közöljük.

— **Somogyvárt is ünnepelték márczius 15-ikét.** Az ünnepségben részt vettek a somogyvári olvasókör, Somogyvár, Vámos és Pamuk községek lakosai. A banketten Adamec Gyula olvasókör elnök a királyt éltette, mire a dalkör Rozsics Géza vezetésével elénekelte a Hymnus-t, majd Csáki Elek elmondta ünnepi beszédét s az énekkar előadta a Szózat-ot.

— **A barcsi ünnepélyről tudósításunk következő:** A barcsi olvasókör ünnepén Kondrát Imre megnyitó beszédét Szegedi István nagyszabásu emlékbeszéde, Sándor József felolvasása s Gruber György és Zumi János szavalata követte. Utóbbi Zoltán Gézának „Az a tizenhárom” című költeményét adta elő. Közreműködött a barcsi dalkör is.

— **Fenyősy Ödön** szigetvári főszolgabíró ellen, a felfüggesztett görögali körjegyző, Fonyó Pongrácz feljelentésére a fegyelmi vizsgálat elrendeltetett.

— **Baleset.** A dombóvári vasuti állomáson Devecseri János vasuti munkás a vonat fékezése közben oly szerencsétlenül csúszott el a sineken, hogy kezén és testén igen súlyos sérüléseket szenvedett. A szegény munkás aligha fog felépülni.

— **Előfizetési és hirdetési díjak pörlése.** A hirlapi vállalatokra nézve fontos határozatot hozott a kir. kuria; legújabbán, (július 24-én 736. sz. alatt kelt határozatában) kimondotta, hogy a kereskedő által megrendelt hirlap és hirlapi hirdetés, az üzlet folytatásához tartozónak tekintendő kereskedelmi

ügyletet képez, minél fogva a hirlapi vállalat az előfizetési és hirdetési díjakat a kereskedelmi bíróság előtt érvényesítheti.

— **Fürdői kedvezmény a tisztviselőknek.** A belügyminiszter körendeletben értesíti a városi és megyei hatóságokat, hogy a franzensbadi és póstyeni fürdőigazgatóságok bizonyos fürdői kedvezményben részesítenek minden egyes tisztviselőt, vagy ezek nejeit, kik ez iránti folyamonyányaikat az illető hatóságok útján a belügyminiszterhez betérjesztik.

— **Lopás a rom. kath. templomból.** A nagy harang ünnepélyes zugással hívta a híveket a templomba... A templom szolgálta pedig az oltár körül foglalatokodott, midőn Blumenschein Jónás mélyen érző kebelét is előntötte a vallásosság és egyet gondolt — bement ő is vezekelni a templomba a már elkövetett és elkövetendő „tetteiért”... Hát ebben még semmi különös nincsen! A keresztény egyház mindig szívesen látja a megtérő bűnösöket! Azonban a templom-szolgának feltűnt, hogy a reggeli mise elmultával az „énekes” banyák perselye is eltűnt. Hát ez már kicsit különös volt az egyházi férfunak. Annyira különös, hogy azonnal feljelentette az esetet Luttor János rendőrbiztosnak s azon gyanujának adott élénk gesztusokkal, méltó felháborodással kifejezést, hogy az „énekesek” perselyeinek Jónás gazda adhatott lábakat. Luttor biztos szívében a gyanu jó talajra talált, mert nem sok idő múlva a templomba még nagy, borzas szakált viselő Jónás ur, sima, kikent kifent, ragyogó ábrázattal jött ki a borbély üzetből, hova csupán csak „átváltozás” szempontjából ment... Alighogy kilépett, fölön csipetett, ami láthatólag megatotta a nevezetes férfit, kinek háta mögött az olvasós asszonyok egész gárdája állt s szent megbotránközssal mondogattak hogy: ... Oh! A szegény bűnös lélek! A bűnös lélek pedig kimért lassusággal ment pihenő helye felé ábrándozni a jövő eseményei felől. Azonban nem sokat ábrándozhatott, mert nemsokára kihallgatták, de nem tudtak vele semmire menni, mivel mindent konokul tagadott s a nála apró pénzben megtalált 8 frt 20 krra nézve azt adta elő, hogy az koldulásának szemmel látható zsiros eredménye, nem pedig az „énekesek” pénze. Végre mégis bevallotta, hogy ő ludas a dologban, de a perselyt nem tudta vagy nem akarta előadni. Azt sem mondogta meg, hogy hova való illetőségü. Az egész ember 35 éves lehet, elzüllött külsővel. Két napi vallatás után ma átkisérték a kaposvári kir. ügyészség fogházába, méltó társai közé, kik bizonyosan nem fogják felháborodással azt mondani, hogy: „menj te szegény bűnös lélek”. Esetleg ha unakozni talál, adnak neki dolgot, — köthet unalmában kapeczákat a tekintetes — iktató urnak. (—r—a.)

— **Bestia anya.** Major Róza helybeli 20 éves cselédleány, ki Szavits Kornél honvéd főhadnagynál

bizonyították ennek élénk mozdulatai, a gömbölyű fehér karok, és kellemteljes könnyű lépései.

„Ah válaszolta Hugó, a nő utolsó megjegyzésére. Te ugy látszik ismersz engem. Szabad kérdeznem honnan?”

„Oh te okos, te engem kérdezve feleleteimmel akarsz megfogni! Nem, nem ebből semmi sem lesz. Ezt tudd meg, egyszer mindenkorra.”

Vig társalgásba merülve sétáltak föl és alá. Igazi elragadó szeszélyes kedéllyel beszélt a nő, figyelmzettette őt a bái eseményekre, gunyolódva, oly kedvesen csevegett, hogy Hugó egészen elbűvölve halgatott reá, és kíváncsi pillantásokat vetett azon irigy fátyolra, mely a beszélő arcát eltakarta.

Végre fáradtnak látszott a nő, és kíváncsát fejezte ki hogy egy kisé a mellék teremben nyugodni akar. Hugó azonnal készségesen oda vezette őt.

„En oly annyira szomjazom, panaszkodott, ez a hőség...”

„És a sok beszéd, vágott közbe ingerkedve Hugó.”

„Oh mily gyalázat! Majd nem meghaltál untodba hogy ha én kinjaidtól meg nem szabadítalak! Ez tehát a köszönet! No ugy megboszulom magamat, és annyit fogok enni és inni, hogy tönkre teszek. Hiszem hogy nem fogod ezen estét elfelejteni!”

Kacagva vetette magát egy bársony pamlagra. A pinczér megjelent. A megrendelésnek hosza vége nem volt, könnyü hangon parancsolt drága nyálákságokat, ritka gyümölcsöt és néhány üveg pezsgőt. Hugó egész csendben halgatott, az exotikus ételek és italok megnevezése, melyek rendelve voltak egy könyved árnyékot vetettek szívének öröme, egy nyomasztó előérzet gondolata fogta el a bekövetkezendő számla magasságáról, mely mint a farsangot követő bójt fagyos dere erre bénítólághatott. De hasztalan voltak ezen gondolatok! Ő egy kalandot keresett, azt megtalálta, az árát meg ki kell fizetni — de azért mert jól mulatott. Bátran közelebb vonult hölgyéhez mindenáron fölismerni akarta. De hasztalan! Nem tudott többet mind eddig fölfödözni.

Nem tudott megnyugodni, amint fedett arcán és az ebből villamló szempárokra nézett, elhatározta, hogy látni akarja ma és egy másik — és hogy ezen találkozásuknak nem szabad az utolsóknak lenni.

Rohamos viharal dobogott a szíve, a mikor a pezsgőt öntötte a poharakba. A habzó pohár koczintva, össze csörrent.

A vig, hamaros viszonzlatásra kiáltá Hugó. A nő mosolygva bólintott és egy kevéssé fölemelve fátyolát a gyöngyöző itallal telt poharakat jóízűen ürítette ki.

Egymásután hamar ürültek a poharak, Hugó szorgalmasan töltögetett. E mellet jó étvágygal fogyasztotta a fölhalmozott ritka ételeket, és edeségeket, csacsogva kedélye folyton vigabb lett. Pillantásai keresve többször találkoztak az övével, egy kedves érzés hatotta át, ütere láthatólag mozgottak arca és szemei égték a lázas érzelmek folytán. Még egy pár pohárral ezen veszélyes nedvből — megfogta a nő kezét, és tüzes csókja elárulta azt, mit ajka beszélni akart. Ah, csak egy csókot, erre a kedves szájra, melyet eltakart az irigy fátyol. Hogyan elégtse ki ezen óhaját?

Az idő nagyon előre haladott. A terem, és ennek mellékhelyiségei ritkulni látszottak, kevéssé ezután a ragyogó fényü terem egészen sötét lett.

A bucsu, és az elválás ideje közelgett. Félve gondolt Hugó az elválás perczére. Ő elhagyja őt talán soha sem fogja többé viszontláthatni? Anélkül hogy láthatta, anélkül hogy csak egyszer is megcsókolhatná? Hát csak ez lenne vége a kalandnak?

Nyugtalan nézett reá, szája érthetetlen szavakat mormogott.

Mit akarsz? kérde a nő mosolygva, én nem értelek téged.

En szeretlek téged szép masz — igen — igen én szeretlek téged — légy az enyim — mutasd meg magadat, vedd le az álarczot, — csókolj meg — csókolj meg engemet.

Nehéz nyelvel tette ezen vallomást. Nem volt képes hogy átkarolja, ugy mint akarta, A no ekkor fölugrott, és lehajolva egy hosszú édes csókot nyo-

mott a férju tüzes és átszellemült lényére. Még egyszer fölhangozt az a kedves bóditó kacszaj. Ezután sebes léptekkel távozott.

Mi volt ez? egy kísértet, vagy képzelet? Hugó megsimította fáradt szeméit. Nem, nem ez valóság volt. Es többé nem látta. Elszállott. Es a nagyszerü kalandbol nem marad egyébb, mint azon isteni csóknak érzete, mely még most is égett ajkain. Es még egy! A magas számla, melyet a pinczér átnyújtott — egészen kiábrándította — és megfizette. Azután hazament — nehéz szívvel, és könnyü tárczával.

A következő nap Hugó azon komoly határozottságra jött, hogy fölkeresse bárhogy azon ismerlent ki szívet lángra gyújtotta. Elbizakodott és büszkének érezte magát, és kicsinylőleg gondolt barátaira, a kik ilyen élvezettel nem dicsekedhettek. A másod napon ezen ünnepély után egy illatos levélkét kapott. Ibolya illat töltötte el a szobát. Dobogó szívvel, és reszkető kézzel nyitotta föl a borítékot. Elolvassa a levelet nyugtalan örömmel, de mindig komolyabban és kedvetlenebben tekintett ebbe.

Szegény Hugó! Te egy áldozat voltál, föföltetve és megcsalvatva. Az az álarczos nő, ki elbűvölt, az az asszony, ki téged oly kedvesen megatott — tudod hogy ki volt? Érzed még ajkaidon azon tüzes csókot. Tudd meg hát hogy ő a te nénéd, az jó korbali asszony, kit te soha sem szívelhettél. Szegény Hugó! De nem, még sem oly szegény, és nem számalomra méltó. Nem írja-e a következő sorokat:

Kedves Hugó! Te annyira örületesen viseltd multkor magadat, de én megbocsátok neked. Mel- lékelve küldöm a pénzt mit értem fizettél. En tudom azt, hogy a papa nem nagyon bőkezü a zsebpénzzel. Azért ne haragudj. Jövőre légy takarékosabb. Ismételve csókol nének Czilli.”

Daczára azon rettenetes gyűlöletnek, mely Hugó keblében az asszonyép iránt keletkezett megcsükdött, hogy többé álarczos nőt meg nem csókol, de azért szépen besöpörte a küldött pénzt, a melyet a megcsókoltné néne küldött volt neki.

volt szolgát szült, dohta. A állapotáró tulajdonos mely alkak hullájára anyát, károsi tvszé elfogatta. A törvény büntetését.

— **E** lapban a halt meg városkában tartó hívás 124,010 nyakleves osztott ki, szögletli nem szán külön kies részét rossz ütések leg és versek több, mint

— **J** döttsége lágyi Deztiszteltett tesítessék, posvári ki községhöz jbiróság r hogy ok h ha járásbí ság létes hajlandók hogy Barc

— **N** temi tanácsal felszök hogy az feltétlenül mondja ki dania, hog részi pály ugyan is annak klp patikusok, szerészeth látogathat bölcsészeti csak ha a tanács p szetes, hog kíváncsiab várják az tostra veho mulva tölt emberek z azért — n patikusok, előtt, miko temi tanács engedhető hat biz ez színü, hog megmento pilula is gyurnák és

— **A** tek, sem p hadügymint értelmében lesznek n telekönnyv meg azt házat való egyéb terh ne terhelje elleni állam a birtokosi semmi. A házasságok száma, s i üresedés lédejt kapn

— **V** lózat, mint lépett, ame és érdektá nyi Schwa kötötték és keresk. ba is tette. Az és kiépítés legelőbb a nál kerül pokban má székesfehé

volt szolgálatban, december közepén egy gyermeket szült, és a gyermeket élve az emésztő gödörbe dobta. A házbeliek mit sem tudtak a leány viselés állapotáról, és így ezen körülményt sem, míg a ház tulajdonosa Szarka György a gödört nem tisztította, mely alkalommal a gyepmester ráakadt a gyermek hullájára. A nyomozás megindítottán, a lelketlen anyát, ki jelenleg Károlyvárosban szolgál a kaposvári tsvék megkeresésére a károlyvárosi bíróság elfogatta. és f. hó 7-ikén csendőrékkel ide kísérte. A törvényszék vizsgálati foházában várja méltó büntetését.

— **Egy jeles pedagógus.** Egy német pedagógiai lapban a következő tudósítás olvasható: Ez időtájt halt meg jubiláns kollegánk Hauberle, egy sváb városkában. A jeles férfiú 51 évig és 7 hónapig tartó hivatali működése alatt 911,527 botút-est, 124,010 virgácsütést, 10,909 lénia-ütletet, 10,325 nyaklevest, 7905 pofont és 1,115,800 barackot osztott ki. 777-szer borsóra, 613-szor pedig háromszögletű fadarabokra terdeltetve a gyermekeket, nem számítva a rendkívüli esetben alkalmazott, külön kiesztelt büntetéseit. A bot-ütések legnagyobb részét rosszul betanult latin lecczék miatt, a virgácsütések legnagyobb részét pedig bibliai mondások és versek miatt osztotta ki. A megboldogult kolléga több, mint 3000 közmondást tudott kívülről.

— **Járásbírósg Barcon.** A barcsiak egy küldöttsége gróf Széchenyi Ferencz vezetése alatt Szilgyi Dezső, még a volt igazságügyminiszternél tisztelgett a végett, hogy Barconon járásbírósg létesíttessék. Ez ügyben — mint értesülünk — a kaposvári kir. tszék elnöke átiratot intézett Barcs községhez, valjon van-e ott alkalmas helyiség a kir. bíróság részére? Erre a barcsiak úgy nyilatkoztak, hogy ők hajlandók egy alkalmas helyiséget építeni ha járásbírósg és ezzel kapcsolatosan szolgáló bíróság létesíttetnék, melyet 20 évig bérmentetlenül hajlandók az államnak átadni. Így tehát való színű, hogy Barconon járásbírósg és szolgáló bíróság lesz.

— **Nők a patikában.** Csak a budapesti egyetemi tanács véleményéről függ, hogy a gyógyszerészek javáért mihamarabb egy hatalmas grádusral felszökkeljen. Nem kell félni; nem arról van szó hogy az egyetemi tanács valami új, általános, feltétlenül gyógykezelendő közbetegség létezését mondja ki, hanem csak arról kell véleményét mondania, hogy képesnek itéli-e a nőket a gyógyszerészi pályára. Wlassics Gyula kultuszminiszter ugyanis leiratot intézett az egyetemi tanáchoz annak kúphatolása végett, hogy a nők lehetnének-e patikusok, milyen módon sajátíthatnák el a gyógyszerészethez szükséges alapismereteket és hogyan látogathatnák az egyetemet. A leiratot az orvosi és bölcsészeti karnak adták ki véleményezés végett, s csak ha azoknak a véleménye beérkezik, akkor fog a tanács propositiót tenni a miniszternek. Természetes, hogy az általános érdeklődés közepette legkíváncsiabban az egyetemi polgárok és a patikusok várják az eredményt. Az utóbbiak azért, mert biztosra vehető, hogy ha a terv sikerül, néhány év múlva több lesz a jövedelmük egészséges fiatal emberek zsebeiből, mint betegségekéből; az előbbieket azért — mert... Drukkolnak is tisztességgel egy a patikusok, mint a Bukovai urak, mert néhány év előtt, mikor egy német egyetem a budapesti egyetemi tanácstól az iránt kért véleményét, hogy megengedhető-e a nőknek az egyetemre való bocsátása, hát biz ez határozottan nemmel felelt. Pedig valószínű, hogy a sok életunt patikus közül is nem egy megmentődnek, ha a terv sikerülne. Továbbá a pilula is jobban esnek, ha gyengéd női kezek gyurnák össze. Persze, hogy kell a harmadik patika!

— **A katonai tiszték házassága.** Nem valami nagy örömmel veszik tudomásul sem a katonai tiszték, sem pedig az uniformisírt rajongó leánykák a hadügyminiszternek legutóbbi rendelkezését, a melynek értelmében a katonai házasságok még jobban meglesznek nehezítve, mint voltak eddig. A kaucazió telekkönyvi biztosítása alkalmával ugyanis újabbán még azt is megkivánják, hogy a megterhelendő házat valódi értékének felén túl, a földbirtokot, vagy egyéb terheket pedig értékük két harmadán túl meg ne terheljék. Ezen kívül a lekötött háznak tüzkár elleni állandó biztosítására közjegyzői okirattal kell a birtokosnak magát köteleznie. De ez még mind semmi. A legtöbb ezrednél az utóbbi években kötött házasságok folytán be van töltve a nős tiszték létszáma, s így ha van is kaucazió, hát várni kell míg üresedés lesz, mert soron kívül nem fognak engedélyt kapni a házasságra.

— **Vasutak.** A fehér- és tolnamegyei vasúthálózat, mint értesülünk, a megvalósulás stádiumába lépett, amennyiben az engedélyesek (Szeniczey Ödön és érdektársai) a végleges építési szerződést bizonyos Schware Armin és fia budapesti céggel megkötötték és 200,000 frtnyi óvadékot a Pesti magyar keresk. bank, mint a vállalat finnczirozója, már le is tette. Az egész hálózat mintegy 200 km. hosszú és kiépítése 2 1/2 évre van tervezve. A hálózatból legelőbb a paks-adyon-szabolcs-székesfehérvári vonal kerül kivételre, amelynek építését a czég a napokban már meg is kezdi. Ezt követi a sárbogárd-székesfehérvár-bicskei vonalrész.

— **Balatonparti vasut.** Szabó Imre és Dr. Óváry Ferencz veszprém-megyei orszgy. képviselők előmunkálati engedélyt kaptak egy veszprém-keszthelyi balatonmenti vasuti vonal építésére.

— **A szentlőrinc-nasici vasut** Baranya-Selyeig terjedő része elkészült. A vasut közüzemgázutási bejárása és a forgalomnak átadása április közepére várható.

— **A Balaton környéke.** Érdekes átalakuláson megy át a magyar tengerpart. Egymásután keletkeznek az új villák és fürdőtelepek. Egész villasorok épülnek, mint egy varázsütésre ott, a hol ezelelt puszta domboldalak néztek le unottan a Balaton tükrebe. A legújabb fürdőtelep Szántódon épül. Az elegáns, modern fürdőtelepet gróf Széchenyi Viktor építteti. A gróf balaton-füredi birtokából 400—600 öles telkeket hasított ki, melyeket olcsó áron villaépítésekre bocsát áruba.

— **A boriladók utólagos fizetése.** A m. kir. pénzügyminiszter egy folyóváltóság bizottságnak hozzá intézett feliratát folytán közelebb azon kijelentést tette hogy borkereskedők és bortermelők föltétlenül jogosítvák a boriladók utólagos fizetésére; mások azonban csak az esetben, ha az általuk hozott ital mennyisége legalább 5 hektoliternyi lesz.

— **A fogyasztási adóberlet.** A regálébérlők, akcióba szándékoznak lépni a pénzügyminiszter azon terve ellen, hogy a fogyasztási adóberletek mai formáját a folyó év végével megszünteti s e célból a regálébérlők egy része értekezletet is tartott, amelyen egy országos kongresszus megtartása s egy a pénzügyminiszterhez intézendő memorandum szerkesztése határozatott el. Értesülésünk szerint a mozgalom ellensúlyozása végett a vidéki italmérők és kismértékben elárusítók szintén értekezletet szándékoznak tartani a fővárosban, s ebből emlékiratot intéznek a pénzügyminiszterhez a szeszitalmérés adóberlet eltörlése érdekében. E mozgalmat jogosultnak tartjuk, s annak annál inkább sikert igérünk, mert ezáltal Magyarország ezekre menő adófizető polgárainak óhajta egyezik a kormány által kontemplált nézetekkel.

— **Törvényszéki tárgyalások.** A kaposvári kir. törvényszéknél 1895. évi márczius hó 20. és 22. napján megtartandó végtárgyalásokról: márczius 20. Deutsch Arnold, zsarolás Tab. Mayer E. fia gépgyáros sértett, Szombathely. Levenez József súlyos testi sértés, Kaposvár. Büki János hat. elleni erőszak, Barcs. Keszthelyi István sértett, Barcs. Ítélet hirdetések: Heiszler Lipót II-od bírói jogtalan eljárástól vétése. Két ügyész előtt. Géből Katalin II-od bírói magzat elhajtás büntette Köttse. Márczius 22-én. Marton Illés János, hat. elleni erőszak, Gyöngyösmellék. Márkó István sértett, Gyöngyösmellék. Ifj. Jakab János lopás, illetve orgazdaság, Szent. Angyán Teréz, ifj. Jakab Jánosné orgazdaság, Szent. Jakab János káros, Szent. Szugovesán György zsarolás, Szeszvet. Szugovesán Márton zsarolás, Szeszvet. Tóth Mihály sértett, Heresznye. Ítélet hirdetések: Szili Mihály III-od bírói szándékos emberölés büntette. Kir. ügyész előtt. Márkó Ferencz, Márkó György II-od bírói hat. elleni erőszak, Barcs.

KÖZGAZDASÁG.

A rétek kezeléséről.

Habár még nem tüntek el a hófoltok egészen a mezőkről — most, mire keserves nehezen kibontakozott a napsugár az örökös borulatból, első gondunk legyen, hogy az elkésett tenyészetet minden módon elősegíteni igyekezzünk. Ezzel az egy havi késedelmet könnyen kijátszhatjuk.

Különösen az állandó rétek fűnövesztését segítjük a kellő gondozás által elő, mert az ősfűtől sem lehet azt várni, hogy isten nevében, csak úgy magától növekedjék.

A korai megboronálás szokott lenni eddig az egyedüli mód e célra; de az idejé posszatg hó után, korán, ez nem ajánlatos, mert a nemesebb fűnemeket, melyek egyenesen leeresztett gyökereikkel lazábban kapaszkodnak a fölzott földbe, könnyen kiölnének vele. Az idejé viszonyokhoz mérten alkalmasabb a fogashenger, egy utána akasztott és fagerendákkal súlyosított tüskeboronával.

Ez föltépi az ilyen tél után mutatkozni szokott, pamutttá vált fülevelest, mely a növekedést leginkább hátráltatja, lesodorja a mohát, melyet a henger fölbolygatott, aminthogy az egyuttal a rétet is mintegy megkapálja és elsikálja a pucoktúrásokat is. fölüjtitva vele a talajt.

Ha ezt rövid közökben kétszer ismétljük elejét vehetjük a parlag réteknél is annak, hogy kaszálásunk az aratással egybe essék. Mert ez nagy költség kímélés.

Ahol az ilyen eszközök hiányoznak, ott a borona helyett inkább kézi gereblyét használjunk a tisztításhoz.

Az ősszel ráhordott apró trágyát ne féltsük

attól, hogy ezzel a móddal kárba vesszen, sőt ez méginkább elaprózza és szétteríti az egész területen; a szalmát meg amúgy is el kell távolítanunk és pedig előre.

Van a réteknek egy csálhatatlan jó eredményű trágyázási módja, t. i. ha gyóznék szaruforgácsal, az ugynevezett fősütrágyával.

Egyszer volt alkalom nagyobb mennyiséggel próbát tenni és mondhatom, hogy az eredmény meglepő volt. Majdnem kévékbe került a termés és a szokásos 7—8 hosi helyett 11-re emelkedett az előszéna termés.

Ellenkező eredményt értem el a raktárról hozott szarulisztrel. Nem érttem-e meg jól a kezelési módját, sokat hintettem el talán? a nemesebb fűnemek, nevezetesen az olasz és angol perje — kiveszett utána.

Azért az előbbi tapasztalás után itélve ajánlom mindenkinek.

Hányszor látunk kisebb mezővárosokban kihordva gajnadákban a szemétre vagy az utszélre ilyen kincset; a községekben ismertetni kellene ennek értékét, hirdetni, ahol kapható, egyszeri kísérlet is igazolná, hogy rétre többet ér minden más-nemű trágyánál.

Kezelési módja csak annyi, hogy késő őszi napon permetező eső alatt, egy kis lengedező szél-nél, a szél után álvá — fél marokkal eregetni kezdjük a könnyű foszlányt és a szél elveti a fű közé, az eső meg azonnal bele veri a talajba.

Tavasza elenyészett még a darabosa is tisztára, és a gyökér sötétzöld sásat erőteljes szárat hoz a kasza alá.

Csak, ha sokat adunk a rétek belőle, akkor keserűsége izzit kap a takarmány tőle és az állat nem szívesen falja.

Az idén a gabna földekre sem tanácsos boronával menni, mivel a nagy szárazság miatt a későn kelt vetések nem bokrosodhattak meg eléggé. De mivel a gyapjas burkulat itt is késleltetés a fejlődést, bokrosodást — ne hagyjuk ezeket is gondozatlan; mihelyt a talaj annyira szikkad, hogy nehéz ember alatt le nem süllyed, és a tavaszi szelek cseprebbes tették a fölületet, fogas hengerrel menjünk rá. Ahol ez nincs — kisebb telkes gazdáknál — kézi gereblyékkel segítsünk.

Megbecsülhetelen eszköz a fogashenger a gazdaságban, kivált agyagos területen nélkülözhetlen. Lehet mondani kincs, mely legalább felében a termést szaporíthatja; azért, aki csak egy pár 10 holdat bír is, ne késsék hacsak egy kisebbet is megszerezni, néhány év alatt tapasztalni fogja, hogy rendes időviszonyok mellett a termésben be hozta az arát.

Egy kisgazda.

Nyilt-tér. *)

Nyilatkozat.

Alulírott megbizottak kijelentjük, hogy Kunffy Lajos és Bibó Géza urak között felmerült becsületbeli ügy mai napon lovagias uton elintéztetett.

Kaposvárrott, 1895. évi márczius hó 16-án.

ifj. Nagy Ferencz,
hegyeshalmi Fischer Károly

Gersich Lajos,
Papházy János

mint Bibó Géza ur
megbizottai.

mint Kunffy Lajos ur
megbizottai.

Univ. Med.
Dr. Schön Samu
fog és száj betegeknek
rendel: d. e. 9—12-ig d. u. 2—5-ig.
☞ **Készít műfogat és fogsort.** ☞
Kaposvárrott Korona-utca 13. sz.

*) E rovatban közöltékért a szerkesztőség nem vállal felelősséget. Szerk.

Szerkesztői üzenetek.

— H. D. Köröshegy. Mióta lett ön ily blazirt? Emlékvárs T. Zs. hez ez. költeményei nem közölhetők, személyes ügyében magánlevél meg.

— Nemzetünk halottja. Az elogia olyan kriminálisan rossz, hogy még részelt tormával sem tudunk könnyeket ki-csalni szemünkéből. A hexameterek elég jól gördülnek, — ha kerekon volna őket! Szegény Kossuth apánk!

UJ SZÁLLODA.

Van szerencsém tisztelettel értesíteni a n. érdemü helybeli és vidéki közönséget, miszerint

Kaposvárott

sétatér-utcza 10. szám alatt levő házban egy diszes szállodát, kávéházat, éttermet és sörcsarnokot rendeztem be, melyet február hó 13-án a közforgalomnak átadtam.

Szállodám és egyéb felsorolt mellékhelyiségek a mai kor igényeinek teljesen megfelelően csinosan vannak berendezve, minden helyiség villamosvilágítással ellátva.

Egészséges, világos szobáim berendezése kiváló gonddal történt.

 Pontos, gyors és olcsó szolgálat.

Megbízhatóság, étel és italokban nagy választék, tisztaság és kitünő minőség tekintetében üzleti szaképzettségem biztosítékot nyújt, s általában törekvésem lesz a nagy érdemü közönséget legnagyobb mértékben kielégíteni.

Szives pártfogását kérve

mély tisztelettel vagyok

a n. é. közönség alázatos szolgája:

Meiszner András,

szállodatulajdonos.

ELSŐ KAPOSVÁRI
ZONGORA,
HEGEDÜ,
CZIMBALOM,
POLYPHON-ZENELŐ STB.
FINOMABB HANGSZER
RAKTÁR.

IFJ. WIMMER JÁNOS

hangszer technikus.

Kaposvár Korona utca 5. sz. a.

(Hittaler-féle házban)

megnyitott hangszer raktárát alólirott a m. t. vevők figyelmébe ajánlja.

A leghiresebb bel- és külföldi gyárakból való hangszereket gyári áron s öt évi jótállás mellett elad. Készleten nem levő zongoráknak stb. hangszereknek eredeti gyári áron megszerzését bármely gyárból közvetíti.

Régi zongorákat ujjakkal becserél, avagy azok alapos kijavítására vállalkozik. Zongorák jutányos áron kölcsön kiadatnak.

Zongorák hangolását

ugy helyben, mint vidéken azonnal pontosan teljesíti.

A külföldi nevezetesebb gyárakban töltött több évi alkalmazás és szerzett technikai ismerete ezen üzletében szakavatottságát biztosítja, miért a n. é. közönség szives pártfogását kéri

IFJ. WIMMER JÁNOS.